

V-0788
ЧЕРНІВЦІ ПЕРЕМYSЛСКОГО
МОНОГРАФІА Чеховської

Ч. I.

Чернівці, середа дня 3. (16.) січня 1907 р.

Рочник XXIII.

ПЕРЕДПЛАТА на „Буковину“
в Австро-Угорщині: на цілий рік 16 кор.,
на пів року 8 кор., на четверть року
4 кор., на місяць 1 кор. 50 кот.
в Росії: на цілий рік 8 карбованців, на пів
року 4 карб.
в інших державах: на цілий рік 32 фр.,
на пів року 16 фр.

Передплата на „Буковину“ разом із
тижневником „Руска Рада“
на цілий рік 18 кор. (вгл. 9 рублів або 34 фр.)
на пів року 9 кор., вгл. 4-50 р., або 17 фр.
Поодиноке число 10 сотиків.

БУКОВИНА

Виходить щодої середи, пятниці і неділі.

Редакція, адміністр. і експедиція
„Буковини“
в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.
Ч. телефону 176.
Адрес для телегр.: „Буковина — Чернівці“.
Оголошення приймається по 20 сот. від
стрічки „Надіслане“ по 40 сот. від стрічки.
При частіших замовленнях відповідний робіт.
Реклама неопечатані вільні від порта.
Рукописи звертається редакція лише за посередником застереженем і замушенем належності поштової.
В справах редакційних можна устно порозумівати ся що дні від 9—10 рано і 2—3 по пол. крім неділі і суботи.

Запросини до передплати.

Отсім числом розпочинає наша часопис 23 рік
своєго існування, а зараз і двадцять третій рік не-
втомимої праці і борби за добро нашого вічно кривід-
ного народу. Тільки ж, коли редакція прикладала всіх
сил, щоб орган буковинської Руси удержати на від-
повіднім рівні, то з жалом треба сконстатувати,
що наш загал відносить ся до своєї преси в справі
передплати незвичайно байдужно. Через сю обста-
вину неможливо нам аві збільшити обему „БУКОВИНИ“
аві видавати єї щоденно, як се було би пожадано в ін-
тересі загальної справи.

„БУКОВИНА“ буде і на далі виходити як мину-
лого року себто три рази на тиждень в обемі двох
листків і буде інформувати своїх читачів про краєви-
загальну політику, дбаючи при тім про добірні
фейлетони, як оригінальні так і добре переклади перво-
рядних авторів.

Але ж і наш загал повинен зрозуміти вагу
своєї преси і підпірати її надсилаючи звісток
про події в краю, а що більше через точне
прислане передплати, яка оставає такою самою
як досі.

Починаючи новий рік, просимо ще раз наших
читачів і прихильників не забувати в новім році на
„БУКОВИНУ“ та приєднувати її як найбільше
нових передплатників, а особливо — вимагаючи єї
по всіх касинах, реставраціях, каварнях і т. д.

Хто до тепер не вирівняв передплати
за р. 1906, слідуючого числа нашої ча-
сописи вже не дістане. Рекламаї остан-
ність безуспішні.

Від видавництва.

На порозі нової доби.

(о) Двадцять і два роки минуло, як „Буковина“
 стала виходити... 22 роки мозольної праці, журбі
 і турботи над освідченням руского народу на Буковині лежить за нами... 22 роки простояли ми отже
 непохитно на сторожі прав буковинської України...
 22 роки провели в тяжкій боротьбі з убийними за-
 тіями завзятих і сильних ворогів, а, що гірше, з байдужністю ба й підлостию своїх...

Скілько поту-крові пролито, скілько жертв по-
несено за час тих 22 років нашого видавництва! Не
богато людей про се знають, міркують, турбують ся.
Що вдіяно, що здобуто за тих 22 роки? Не багато
з бук. Русинів про се питает, гадає, глядить в минув-
шість перед 22 роками, хоч і не довгий то в життю
народу час, хоч в живих ще багато наших, що ана-
ютъ, бо власними очима бачили, що перед 22 роками
не було ще нічого, що становить ознаку національного
життя народу, бо 22 роки тому могли і сьміши вороги
горлати: на Буковині нема Русинів... Нині по 22 ро-
ках ніхто не може і не сьміє заперечити нашої сьві-
домого національного існування. Нині, по 22 роках
Русинів на Буковині є, жують і жадають своїх прав.
Нині, по 22 роках числять ся всі з нами, як із полі-
тичним чинником, якого годи мовчки помінути...

А спітаемо, кілько з вас, панове братя, спирало
„Буковину“ в її трудах-заходах, в її борбі за долю
волю рідного народу? Перебираючи листки 22 річни-
ків нашого видавництва, не багато найдено в них
записаних тружеників-борців із Ваших рядів. Але
навіть переглядаючи списки нашої адміністрації, най-
демо справді велику силу довжників, але мале число
точних передплатників, що піддержували ваше ви-
давництво матеріально. Переходачі імена Русинів-
інтелігентів на Буковині, почавши від тих старших,
що то наша „Буковина“ збудила в них національне
почуття, аж до соток тих, що за час 22 років нашого
видавництва прийшли на світ і нині становлять нашу
молодіж, нашу надію, бачимо між передплатниками
нашої газети ще далеко не всіх.

А чому? Чи за дорога передплата 16 корон на
рік, і місячно одна корона 50 сотиків? Чи
за велика се плата хоч би для робітника, що живе
з денного зарібку, чи за велика жертва для якотако
освіченої людини для її духового життя? Чи багато

з Вас, панове братя, поносить хоч сей видаток, про
який просто стідно нам розводити ся супроти гра-
мотних людей?...

Може не в лад Вам, панове братя, зміст нашої
газети, є наприм? Чи „Буковина“ не мала коли не-
буль перед очима добро руского народу, его мораль-
ний і матеріальний поступ, его національне і все-
людське виховане, все, що кожному Українцеві, кож-
дому чоловікові дороге і съяте? Чи провинила ся
ваша газета съвідомо проти сего?

Можете не вподобати собі дещо зглядом форми,
добрінності і богатства матеріалу, але змірнуйте зараз
такі засоби, якими розпоряджала наша газета з Ва-
шою вини.

Ні, панове братя, „Буковина“ не за дорога, хоч
би й для найбільшого освіченого робітника і не
спроеневірила ся ніколи в чім задачі, яку має широ-
народна преса. Але за те велика частина нечисленної
української інтелігенції провиняє ся тяжко своюю байдужністю
супроти свого рідного народу, не піддер-
жуючи морально і матеріально нашу газету, що слу-
жить вірно і щиро тай не без усьпіху ру-
скому народові вже 22 роки.

Отес мусіли ми сказати, починаючи 23. рік на-
шого видавництва і то не ради газети „Буковини“,
а задля української справи на Буковині, котра тільки
із зростом рідної преси рости ме в шир і в гору та
таким способом нести ме національну съвідомість і
освіту і поступ і добро в найдальші і найтемніші
кути нашого рідного краю. Хто сего не може зрозу-
міти, не може називати ся освіченою людиною, а хто
сего не хоче зрозуміти, той злобний самолюб. Чия-ж
душа рада до съвітла-сонця, чия серце щиро при-
хильне до рідного народу, тому справа освіти а тим
то й рідної преси не може бути байдужна.

Показіть же, панове братя, що Ви съвіті і щірі
Українці! Піддержуйте свою українську пресу мо-
рально і матеріально, бо що на неї даете, Українці
даєте.

Памятайте, що новий, 1907 рік то і для австрій-
ської України преважний рік, бо початок нової доби,
в якій долю народів ріцати ме воля мас народних;
а щоби воля мас нашого народу вийшла ему на добро,
на те треба богато съвітла, яке перед усім ширити
може і буде своя щира преса. Отже, кому дорога
доля українського народу, той не пожаліє на україн-
ську пресу ні труду ні гроша. Отес съвідомість най-
буде провідною думкою для Вас, панове братя, що

НАШ АЛЬБОМ.

Володимир Іванів.

Та тихо серце!

Та тихо, серце, тихо серце,
не тримти, не бий ся!
Кровце тепла, кровце хора,
перестань, не лий ся!

Хоч крові капаю з серца кануть
і нема їм краю,
мрії гаснуть, тіло вянє
без житя, без маю,

То не жури ся, хоре серце,
а любовю впій ся!...

Тихо серце, тихо серце,

не тримти, не бий ся!

26. XI. 1906.

В душі твої.

В душі твої гніздить тя біль
і ядь свою у серце точить,
і ти буди здобудеш ціль,
в житю нічого не здобувши.

Так приде ся пращати съвіт,
і не пізнавши навіть съвіті,
як без часу підтятій цъвіт
головку, не розцвівши, клонить.

Та в тім трагедія житя,
щоб вмерти і житя не зневіши;
бесмертності бажать піти
і отруєю страшною впитись!

26. X. 1906.

Олена Новакенко. Правда.

На що мене, мій милій, ти питаєш,
Чи я кохала вже кого в життю?

Не вже мені ти вірю не діймаеш
В найсвітішому до тебе почуттю?

Чого тебе минуле так лякає?
Не вже другою, любий, можна стати,
Не вже все те, що в серці в нас падає,
Назад колись ми можемо вертати?

Чи не цікавлю я тебе собою,
А тим, що буде і було зі мною?
О, де-ж тоді твоя падка любов?...

Так знай же — я ще зроду не брехала:
Багато я вже раз в життю ходила
І прагну щиро я кохання знові!...

6. XII. 1903.

Між людьми.

Чудним усе мені здається,
Що люди завжди метушать ся:
Той плаче, той над ним съміється ся, —
А більше всі скажено злять ся.

Коли-ж побачать чоловіка,
Який на їх нічим не схожий,
Той розумом для їх каміка
І від для чого він не гожий...

Навіщо все те виробляють,
Вони й самі того не знають:
Києве ними тільки заздієсть.

Запевне мабуть їх лякає,
Що певний шлях він скрізь шукає
І сам собі знаходить радість...

11. XII. 1903.

Євген Мандичевский. Вечірна година.

Коли затихне гамір у селі
І сонце скотить ся за хіс,

Сідаємо при хаті на пеньку,
Що моком з старості поріс.

Осінній вітер в груші шелестить
І згадує давні часи,
То плаче, то съміється, як тоді,
Коли ми були молоді.

А ти кладеш головку тут — на грудь.
І простягаєш вір в простір,
Де ясні зорі висоти падуть
У пропасті несприступних гір.

Спокійно, тихо — мріємо в душах,
О всім, що цвіло на весні,
І думка шибнула, як дикий штак:
Відмолодніти хоч у сні!

В осені 1905.

Осінь.

Було літо тай минуло,
Як усе минає.
Вже розгріло сонце
І мое віконце

Та і западає.

Було літо тай минуло,
І зійна цастана.
Впаде листя, цвіти,
І ніхто загріти

Землю не загляне.

Було літо тай минуло,
І любов міне ся.
Серце охолоне
І задзвонять дзвони:

„Раз липень живе ся!“

Петро Марієнко. Як від пристани відпливну.

Як від пристани відпливну
В океан житя-борби,
Як вітрила я розвину,

жите як раз в сей преважній і для українського народу хвилі. Не забувайте, що колись істория України поблагословить або проклине Вас після Ваших вчинків у сей преважній для будучності час!

Отсім словом вітаємо Вас, з новим роком, бажаючи щиро, щоб він був щасливими початком славної будущності всього українського народу!

РАДА ДЕРЖАВНА.

Мимо того, що предсідателі поодиноких парламентарних клубів просили своїх членів до численної участі в парламентарних нарадах, мусів в суботу граф Фетер довго чекати, закім міг сконстатувати присутність потрібного числа послів. Пос. Голанському захотілося навіть було замкнені засідання, але не знайшов для свого внесення ні одного приклонника.

Суботнішне засідане, на якім дебатувалося над
предложением про охорону свободи голосования, характери-
стичне тим, що парламент привів знова ухвалив
параграф на користь сильніших, а на шкоду слабших.
Маємо тут на думці § 18 зак. про охорону свободи
голосования. Сей параграф, припоручений палаті комі-
сією для виборчої реформи, признає виборцям, на
яких поповнено якесь карне переступство, означене в
§ 5. зак. про охор. своб. голос., право виступати як
приватний обвинуватель і в тім разі, коли не понесли
ніякої матеріальної шкоди. Сей параграф має на цілі,
поставити границі самоволії прокураторії, якій при-
стоїть виключне право на підставі донесення обжало-
вувати когось, або ні. При правосильності припору-
ченого § 18. прокуратор мусів би бути далеко більше
обережнішим при взглядненню або закиненю доносу,
знаючи, що над ним стоїть сам ушкоджений з правом
виступати зі скаргою як приватний обвинуватель, що
при даних обставинах могло принести прокураторові
чи малу блямажу. Отсю проявіда думку системи пра-
вичних обвинувателів і їм признаних прав хотіла ко-
місія для виб. реф. перенести і на деякі означені
в § 5 зак. про охорону голосования (присилуване ко-
гось до голосования в певнім напрямі), даючи вибор-
цям, що ноносять в такім випадку ідеальну
шкоду, право, ставити виновників перед суд. Розуміє
ся, що такий параграф викликав нездовolenе в деяких
послів, які може у великий мірі завдачують свої ман-
дати як раз таким виборчим практикам, які з огляду
на § 18 мусіли перестати. Головно Полякам був сей
параграф не до смаку; вже зараз по укінченню нарад
в комісії почали вони відчувати, що виборча кампація
може набрати цілком інший характер, коли над
донесенем про нелегальне поступоване при виборах
прокуратор не має рішати із становиска конніціона-
лізму (значить, не кине донесення до коша), але буде
мати перед очами, що через надужите польської вла-
сті і агентів ушкоджені виборці стануть евентуально
боронити ся за помочию субсидіарної скарги. Із сеї
 причини виступили Поляки проти сего параграфу, а
пос. Віндер назвав його назігом нападом на систему

Здам ся на ігру судьби;
Як веслом збушаю море,
Як вітрilla васкриплять,
Хмари збуть ся в чорні гори
Хвиль люто зашиплять...
Як попреть ся бури чорна,
Здійме море в гребінь гір,
Як застогне в вихрі щогла,
Гряне грім... затемнить зір
Так тоді... тоді пропаду
Серед моря без слуху,
Як не прийде на пораду,
Не відверне смерть лиху
Моя мила, що дурила,
Що кохає лиш мене,
Що тепер мене лишила,
І не знати, чи хоч спімче...
Вість до неї не доходить,
Що лиш тільки за мною йде
Й за собою нужду водить...
В чорний гліб мене веде.

Все минулось, все пропало,
Все звело ся на біду ;
Вірно серце віщувало,
Що любови не найду !
Чернівці, 28.11. 1905.

Іван Підгоренко. На народний мотив.

Ой ти зазулько, чом розкувалась?
Ой ти дівчино, чом розплакалась?

Розкувалам ся — весна минає,
Розплакалам ся — краса виміхає

Весна минає, весна настane;
Не плач дівчино, краса не вянне.
Загаснуть очі, лижко зможе.

Краса душевна, рідка ти перла.

Щоб ти у мені

тику кар. процесу, а інший „патріот“ думав, що при ухвалі § 18. суди не моглиби упорати ся з слідствами і розправами. І парламент подбав про те, що судам не загрозила така страшна небезпека. І та став із закону для охорони свободи голосуваній, закон для охорони надужить Поляків супроти Русинів.

Наступаюче подаємо в краткій перевібір збігів

лише 40 посдів супроти 111, між тими і референт др. Гесман, який його (§ 18) пропоручав палаті. Решту параграфів принято без змін в редакції комісії для виб. реформи. Тим принято в другім і третім читаню предложене про „охорону свободи голосування“ і свободи передвиб. зборів. — Потім принято в другім і третім читаню закон про продажу державних реальностій і про конвертацію гіпотекарних залегlostей.

На вчерашнім засіданні приняла палата послів закон о пупілярній безпечності залогових листів буковинського банку і правового.

Польско-руска справа в делегациях.

На засіданні австрійської делегації, дні 5. січня с. р. порушив посол Штайн і польсько-руське питання в Галичині, порівнюючи його з польсько-пруським питанням. Тому, що п. Штайн бачить польсько-руські відношення в досить рожевім світлі, уважав делегат Романчука за відповідне в цій справі забрати слово в австр. делегаціях. Подаемо тут його промову: Вчера промовляв тут д. Штайн. В першій частині своєї промови, якотрі я не чув і про котру я довідався донерві з відповіді д. Козловського, бесідник потягнув паралелью між польсько-руськими відносинами в Галичині а відношеннями в Прусах. Як одинокий заступник Землі пів мільйонів Русинів в делегаціях, я обов'язани реагувати на обі промови. Д. Штайн не має рації о стільки, що порівнане згаданих відносин в обох тих краях взагалі в цілком не на місці. Іменно, Поляки в Прусах не є нацією рівноправною супротив другої, тільки стоять супротив держави і то одноцільною національною державі, в котрій ніякий основний закон не запевняє рівноправності іншої нації; за те Русини в Галичині, цілком так само як Поляки, є членами австрійської держави і австрійські основні закони запевняють їм цілком ті самі права, що і Полякам. Аналогія могла бути лише в такім случаю, коли би Поляки, так як Німці в Прусах, мали самостійну, суверенну польську національну державу, та коли би Русини були до неї прилучені, — що бодай тепер ще не сталося! Яка була би доля Русинів в такій державі, се для нікого не буде загадкою; Русини на всякий случай потерпають, що була би богато гірша, ніж для Поляків в Прусах. Д. Козловський сказав, що Русинам в Галичині не є так зле, що вони мають школи: народні, гімназії, а навіть катедри на універзитеті. Суспротив того муши сконстатувати єсть що: до р. 1867 Русини, коли то ще не були каноні на поталу, заложили своїм власним коштом без ніякого примусу до 300 народних шкіл більше від Поляків; тепер мають Поляки коло 200 шкіл більше ніж Русини, при чому треба замітити, що всі рускі школи суть утраквістичні, бо наука польщани забирає в них шесту, а навіть четверту частину всіх наук. Гімназії мають Русини 5, Поляки 36; одна польська гімназія припадає на 107.000 Поляків, а одна руська на 612.000 Русинів. А мимо того закладає си що року нові польські гімназії, наскільки Русини по дуже тижнях заходах ледво по 6—7-ох роках дістають одну нову гімназію, хоч рускі гімназії виказують такі числа учеників: гімназия у Львові 1064, в Перемишлі 829, в Тернополі 630, в Коломиї 558, а дві класи станиславівської гімназії 257. Що до університету, то в Галичині є два польські університети а руского нема; лише львівський університет має 8 руских катедр супротив сімдесять польських. Коли д. Козловський осуджує трактоване Поляків в Прусах, то і я се муши осудити, я уважаю се не лише за велику несправедливість, але також за блуд, а звісно, в політиці блуди є гірші ніж злочини; на мою гадку се поступоване мусить пошкодити пруські державі ще більше, ніж Полякам. Але з другої сторони муши сконстатувати, що Поляки в Прусах під згладом свого парламентарного застуництва, в адміністрації і судівництві стоять ліше, ніж Русини в Галичині. На відносини в Галичині, котрих виновниками є зрештою не лише самі Поляки, але і вищі чинники, я звернув би також увагу міністра війни. Нехай він тягнеть, що для обезпеки і скріплення держави потрібні лише гармати і вимуштроване військо, але також вловлене населення.

Події в Росії.

Голод в России.

Міністер внутрішніх справ предложив раді міністрів внесене на утворене кредиту в сумі 71 157.000 рублів. Сею сумою задумує міністер внутр. спр. збільшити фонд призначений для зменшення нужди, в якій находить ся населене, навіджене неврохаем — Тесаме міністерство зажадало кредиту півтора мільйону для потреб комісії для поборювання джуми.

Росийскі фінанси.

Царска рос. фінансова і торговельна агентура в Берліні повідомляє, що в місяцю падолисті м. л. рос. урядове урядове 209,100,000 рублів доходів, то є

39,040,000 рублів більше як тім місяці минулого (1905) року. Доходи в 11. місяцях виносять 200,500,000 руб. більше як за той час минулого року.

Революційний рух.

В суботу вночі відбула ся в Петербурзі в домі Анни Суворки ревізия, яка скінчилася кроваво. В Суворки мешкали три люди, яких підозрівано о революційній пропаганді. Через те з'явилася в їх домі поліція, щоб перевести трус. Коли по зазивах дверей не відчинено і поліція забирається виломити їх, втворено двері, вирвано офіціорові лампу з руки і розпачато пальбу. Поліція стріляла також, але кінець-кінець мусила втекти, полишаючи чотирох трупів і двох ранених. Революціонери повіткали, а Суворку, в якої хаті найдено амуніцію, арештовано. — В петербурзькій головній інтендантурі арештовано писарів Комотілова і Русанова, а в головній інженерській управі писаря Наймара, яких підозріваємо о спільній убийстві Павлова. Рівно ж арештовано з тої причини звиш 100 салдатів. — В Петровську убито поштмайстра Вершаневского. Убійник втк. — Чоловік, що виконав агентат на петербурзького градоначальника Лавінца, на якого місце покликано тепер яким вже в телеграмах подали, генерала з Ростова н. Д. Драчевского, а золотником, якого імені ще не знали. Поліція арештувала двох співвинахників. — В Севастополю виконано на офіцера Славінського бомбовий агентат. Словінського не рапено, а його жінка повинна легкі ушкодження.

НОВИНКИ.

Чернівці, 15. січня 1907.

Особисті вісті. Віцемаршалок др. Смаль Стоцький повернув вчера з Дрезна. — Парламентарі послані Штравхер і др. Складі виїхали вчера до Відня.

Посмертні вісті. В самому розп'яті, по тридцятому мізерному існуванню, упокоївся тут вчера Bokowinaer Lloyd, обдарувавши культурний світ 09-ми номерами, присвяченими інтересам незабутих Онучулів. Над съвіжою могилою виголосив др Емануель Гольденберг зворушуючу бесіду, яка виманила не одній щирій душі слізну жалю тому, що не сказав їн сего мудрого слова скорше: „Es ist eine Art Selbststeknrolog, zu dem ich mich heute verdamme.“ З. е. п. — Зачувавши, що й бабця „Buk. Rundschau“ зоре ся зі смертю. Булетини послідних днів дають причину до оправдання побоювань.

Із життя перського шаха. Характеристичну історію про першого шаха перського з послідних часів розповідають англійські газети. Коли шах почав бувати недомагати, працювавши єму его англійський прібочний лікар др. Лінді, щоби він не юв сидачи всіхдним зважає на землю з підгненнями під себе ногами, бо то скінить трабленю; щоби міг ліше травити, повинен бути за столом на поряднім кріслі. Шахові не сподобалися тут рада, але що він постановив був собі „робі“ і все, що лікар прикаже, то першого дня зробив все так, як лікар приказав. На другий день заликали дра Ліндіза до шаха як раз під час обіду; іні лишили оком і пізнати зараз, що стіл і крісло не відібралися якісні пізнаті. На другий день були они це пізнаті і так що дні, аж на конець шестого дня віркій столяр скінчив свою роботу і пообрізував їхні ноги від стола і крісла. Музaffer-Еддін сидів нову на землю, перед ним лежав лиш верх стола поза ним лиши опиралося від крісла. — Шах Музaffer-Еддін не давав зовісі про свій поверхозазій вигляд. На раду державну приходив в своєму звичайнім вигляді одіяний та ходив по салі в клапаючих пантінах. Іго перша жінка жалувала ся часто на то і докладала ему тим, що він не міс ся а то стало ся приною, щк він оїсля розвів ся з нею. — Шах присвячував шість годин справам державним, диктував і казав відчитувати собі депеші. Відтак сідав. Іго страви для него треба було дуже строго контролювати. Надір над кухнею мав один з князів з королівського роду і був за все одвічальній. Кождий по-умисок з кухні висилано до палати запечатаний печатку розломлювано в очах шаха. Ще давніми часами юв він завсіді на землі як кождий іерс, а замість стола стелено ему під тарелі лиш куєв якогось замашеного каруну; але від коли набрав я трохи європейської культури, сідав собі при іджено а матерці, а перед ним стояв столичок може на тону високий. Пізніше переконано его, що то краще астелювати стіл білим обруском. Звичайно подавано а обід яких 50 або 60 страв, але шах юв лиш дві; три; найменше смакували ему товстий риж і курат. На перекім дворі ще й він не знаєть юв вілок ніжів; шах юв пальцями і товстий риж і барабанну овочі. В противності до свого батька, котрій запирався і що дні вечером випивав по кілька фляшок вина, не пив Музaffer-Еддін нічого. Не мав також більше лише 60 жінок в своєму гаремі, котрі привели му 4 синів і 23 доньок, під час коли по смерті его батька, як звісно, осталося 1720 жінок в серайллю.

Посуха на канарійських островах. Депеші з канарійських островів доносять, що пануюча там посуха знищила цілком засів. Нори скрізь повисихали, так що

мешканці приневолені довозити човнами води для своєї потреби.

Напад на Драйфуса. Звісному Драйфусові, що перебуває тепер майором в Сен-Дені, трафіла ся колись немила пригода. В бюрі напав на него якийсь напасник, кинувши об землю і відорвав ему орден почесного легіону.

Голод в Хінах. В хінській провінції Тсінк'янг панує голод. Число утікачів до ріжких таборів виносять над 450,000. Всюди видно, як жінки і діти викопують корінці і траву і заспокоюють голод. Погоджене населення невідрядне, бо правительство не зробило нічого для нещасних.

Із університету. Іматрикуляція новоінскрибованих слухачів, що не іматрикулювалися в грудні, відбудеться 26. с. м. о 11-ї год. перед полуночю в каплицярії ректора.

Іспити зрілості. Шкільна рада розпорядила, щоб писемні іспити зрілості в сегорічнім зимовім терміні відбулися 6. лютого для тих, що в осіннім терміні одержали поправку, згідно в часі від 4. до 9. лютого для повного іспиту, а писемні іспити 14. (евентуально і 15.) лютого с. р.

В греко-прав. школі реальній в Чернівцях. Іспити приватистів відбудуться 7., 8. і 9. лютого. Згошувати треба вже 6. лютого між 10. а 11. год. перед полуночю в дирекційній канцелярії, при чому слід виказатися, що заплачено шкільну оплату (40 кор.) і зложити таксу іспиту 24 кор. Приватисти, що через слабість бажають назначення пізнього терміну, мають про се дати знати дирекції, в противінні разі вичеркнється їх з каталогу.

Із III. державної гімназії в Чернівцях. Іспит приватистів, згідно міністерством позволені вступити іспити за I. семестр 1906/7 шкільного року розпочнуться в середу 30. с. м. о 8. год. рано. Ученики можуть вже у вівторок 29. с. м. зголосувати ся в дирекції, показати потверджене зложение шкільної оплати і заплатити таксу 24 кор. Близьші інформації на чорній таблиці.

Перепони в железнічім русі. На лінії Лужани—Заліщики перервано на якийсь час железнічний рух.

Центральна комісія для штуки і історичних пам'ятників на Буковині. Міністерство просвіти затвердив д-ра Івана Полека, бібліотекаря університетского в Чернівцях, на дальших п'ять років консерватором III. секції центральної комісії для штуки і історичних пам'ятників на Буковині.

Міжнародна вистава найновіших винаходів відбудеться під протекторатом архікназа Йосифа Фердинанда почавши від 15. червня до 15. вересня 1907 в Оломоуці в Моравії. Предметами вистави є: Винаходи на поля промислу торговлі, економії і т. і. отже всі новості з ріжких областей фахової техніки.

Заходом тов. „Боян“ в Заставні і укр. акад. тов. „Союз“ в Чернівцях відбудеться в суботу 19. с. м. в салі „Касиновій“ вечорок з танцями. Частий дохід призначений на заставненський „Боян“. Вступ від особи 2 К. Стрій візитовий. Початок о 8. год. вечорем. Запрошення вже розіслано. — Комітет вечерковий.

Із дирекції руху. Лікаря железнічного в Кімплонзі др. Огона Блюма іменовано урядником Х. ранга. Перенесено: адюкнітів Рубіна Атласа з Іцкан до Новоселиці, Волод. Бартга з Глібоки до Новоселиці, Лейбу Арону зі станиці „Фолисгартен“ до Іцкан; дальше асистентів Вольфа Шренцила з Неполоківців на станицю „Фольксгартен“, Моесса Яра з Кучурова Великого до Неполоківців; вінкні аспірантів Нік. Хованця з Гатни до Кучурова великого і Віктора Шінделера з Лужан до Глібоки.

Метеорологічна станція. З 1. січня 1907 р. увійшла в жите метеорологічна станція в громаді Сторонци-Путілові. Правильне спостережене передано начальникові громадському Маркусові Графові.

Загальні збори філії тов. „Руска Бесіда“ у Вижниці відбудуться ся дні 17. січня с. с. 1907 о 1. годині по полуночю в вижницькій школі хлоцячій з слідуючим дневним порядком: 1) Справовдане з діяльності виділу. 2) Справовдане касове. 3) Справа основана каси „Райфайзена“ для повіту вижницького (внесок виділу). 4) Вибір нового виділу. 5) Вільні внески. 6) Відчити п. судів Іваніка „Дещо з правничих питань для селян.“ — Просимо о як найчисленнішіш участі в сих зборах. До малого побачення. — За виділ: Никорович, Гордійчук.

Головні збори читальні „Рускої Бесіди“ в Раданчу відбудуться в неділю дні 27. січня 1907 о 2. год. попол. з отсім дневним порядком: 1) Справовдане читальню каси. 2) Вибір нового виділу. 3) Вільні внески. — Виділ.

Філія „Рускої Бесіди“ в Заставні відложила загальні збори своїх членів на слідуючу неділю, 20 с. м., що відбудуться ся о 12. годині в полуночі в касиновій салі, і просить руску інтер'єнцію сего початку, прибути на сі збори і заходити до того в Читальніків та Січовиків тай загалом селян, щоби вібралися численно й приступили до „Рускої Бесіди“ що за одну корону річної вкладки дає книжки по двійної ціні.

Загальні збори читальні. Д. 20 лат. січня 1907 відбудуться звичайні загальні збори товариства „читальні Рускої Бесіди“ в Вовчинці о 1. годині по полуночі в домі читальнині з отсім дневним порядком: 1) Справовдане касове. 2) Вибір старшини. 3) Вільні внесення. — За виділ: Петро Балам.

Подяка. Почуваю ся до милого обов'язку зложити прилюдну подяку всім Вп. панам і паням за ласкаві щедрі датки. В минулім році зібрано на ціли нашу „Захоронку“ в Чернівцях 335 К. Отсіми датками милости і людскості уможливлено нашему гуманному товариству повести діти наших бідних близких у ферблюсій шкілці на дорогу культурного розвитку і приспособити їх до лікшої боротьби з життя. Також дикую Вп. панам Калужницькій, Луцькі і панам Маєрівні, котрі крім своїх датків не жалували труду і помагали її самі збирати. — За виділ тов. Мироносиць Олена Пігулякова, настоятелька захоронки.

Подяка. Дня 5. лат. січня обдаровано 55 бідних і пильних шкільних дітей тут. центральної школи і філіївки теплою одіжкою за суму 295 К, когру зложили слідуючі високоповажні пани: пос. п. Николай Василько 25 К, начальник громадський і предсідатель місцевої ради шкільної, п. к. радник судовий в пенсії, п. П. Войнарський із громадської каси 120 К, а п. к. судовий начальник п. к. Теліман, як голова тутешнього спіртского товариства із спіртскої каси 150 К. Підписаний зарад школи почувався до милого обов'язку висказати сюжету дорогого називаним високоп. п. добродіям в імені обдарованих дітей прилюдну подяку. Від зараду 5 к. центральної школи а 2-к. філіївки, Станівці дол. п. Ч. Дл. Албота, надучитель.

Із штуки і літератури.

Ілюстр. Музичний Календар на рік звич. 1907 з безплатним додатком ім'я Україна-Руси М. Лисенка, коляд о. В. Матюка і І. Біліковського. Зложив і впорядкував Р. Зарицкий. Рік IV.; у Львові 1906. Ціна 1 кор. 20 сot. Зміст: Календарем і частій інформаційніст. 1—36. Частина літературна (ст. 36—80) обіймає: „Ver sagt noch pochum“, привіт С. Яричевського. Грунвалдська пісня в освітленю єї мельодії, В. Шурата. Ти дівчино рохуєш, вірш В. Шашкевича. Воловий менует, Р. Зарицкого. Струни сонця, вірш С. Яричевського. Перепрашаю, гумореска А. Чехова. Послідний дзвін, вірш В. Шурата. Кілька заміток про т. зв. „дроби“ в наших народних піснях, Ст. Людвівича. Міхailo Вербицький, біографія І. Воробкевича. о. Михайлo Вербицький, біографія І. Воробкевича. о. Йосип Витошицький, біографія Р. Зарицкого. Критик з божої ласки, побрењень С. Леоніда. Хор академічної гімназії у Львові М. Волошина. Музичні анекдоти. Музичний додаток (ст. 1—15) містить: Імін Руси-Україна М. Лисенка і коляди на мішаний хор à capella укладу В. Матюка і І. Біліковського. Okrim того містить календар кілька гарно виконаних образів, як: Дениса Січильського, о. Вербицького, о. Витошицького, та хору учеників академ. гімназії у Львові. На особливу увагу заслугує розвідка д. др. Шурата „Грунвалдська пісня в съвітлі єї мельодії“, як також замітки д. Людвівича про т. зв. „дроби“ в наших народ. піснях. Календар, який повинен находити ся в кождій рускій хаті, мож замовляти у львівських книгарнях, або у видавця п. Р. Зарицкого, Львів, ул. Синестуска ч. 62.

„Світ“, ілюстрована часопис для руских родин, рік II., число 1. вийшло з таким змістом: Богдан Хмельницький (портрет). — О. Ст.: На сонячних левадах (программа стати). — Старицькі (отець і донька):

Ціна оголошень за одноразове їх поміщення: Ціла сторона 80 К., $\frac{1}{2}$ сторона 60 К., $\frac{1}{4}$ стор. 40 К., $\frac{1}{8}$ стор. 20 К., $\frac{1}{16}$ сторони 10 К., $\frac{1}{32}$ сторони 5 К., $\frac{1}{64}$ сторони 2 К. 50 с. — Анонси обчислюється після обему місця не після малого тексту.

ОГОЛОШЕНЯ.

За рубрики: Надіслані в Оголошення редакція не відповідає.

При кількозах або при річних замовленнях, значний опуст.

Дрібні Оголошення мають друком (petit), числити ся по 4 с. від слова.

Належитостій за анонси марками поштовими не приймається.

УЧЕНИКА

прийме зараз друкарня „Рускої Ради“
Вимоги: училище I. кл., гімназ., сьвідоцтво
лікарське, училищний 14 рік життя, знання
руського язика.

Головні збори каси пож. і щади.
для громади Радянського відбудуться в
неділю 27. січня 1907 о 2 год. по пол.
з отсюм дневним порядком: 1. Справа-
дання касове. 2. Вибір Ради надзорчої.
3. Вибір нового касира. 4. Вільні внески.
Телефон Лушул, нач.

Замовлення на газету без
рівнотрасного надіслання пе-
редплати, не мають ніякого
успіху!

Найкраще і вже випробоване
средство наревматизму єсть
NERVOL

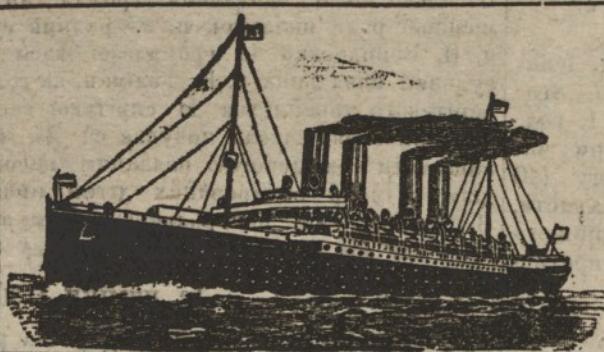
„Назва право забезпечена“
аптика др. Ю. Францова
в Тернополі.

Се є знамените усмиряюче средство до
натирания против всіх ревматичних
болів, простудження, ломаня ости, пле-
чичні гістії і нервових недуг. Прошу ува-
жати на напис „Nervol“ і не прини-
мати іншіх „Нервотонів“.

Ціна фляконна 80 сот. 10 фляконів (фля-
шочки) 8 кор. з опла тою і оплатою.
Тисячі листів з подякою. — Висила-
2 рази денно до всіх країн.
(—)

ДО АМЕРИКИ

з Галичини і Буковини

Що відправляється від Бремена до **Нью-Йорку** славні по-
пішні імператорські кораблі як: Kaiser Wilhelm d. Grosses, Kaiser Wilhelm II., Kron-
prinz Wilhelm; подорож тими кораблями триває лише 5 днів.

Що **суботи** двошрубові початкові кораблі з Бремен до **Нью-Йорку**.
Що **четверга** двошрубові початкові кораблі з Бремен до **Балтійського моря**.
2 рази на місяць двошрубові початкові кораблі з Бремен до **Гальвестону** (Тексас). Аргентини, Бразилії і т. д. 96 27—30

На кожде запитане відповідає оборотно і безплатно одинока руско-ческа фірма
КАРЕШІ СТОЦКИЙ Bremen, Bahnhofstr. 29.

Хто перейджає з нашою шиферагрою через границю, не підлягає контролю на пруській границі.

СВІЙ ДО СВОГО!

Певною річю є, що до

КАНАДИ або АМЕРИКИ

найліпше їхати переправою

М. Г. ФРЕЙДБЕРГА в Антверпені,

бо то є одинока справедлива, найкоротша і найдешевша дорога до
заморських країн! — Є то перша переправа, котра уважана народом
за найкращу! — Завчасу удавайте ся писемно і посыльайте задатки
на шіфкарти до

M. G. Freudberg, Antwerpen
10. Van Leriusstraat. (BELGIA.)

Друкарня „Рускої Ради“ в Чернівцях

має на складі

Книги і друки для Кас райфайзенських.

СКЛАД ТОВАРІВ Б. БАЛЬТИНЕСТРА МОЛОДШОГО

Чернівці, улиця Головна-Енценберга ч. 3.

Склад ц. к. на-

товарів обувальних А. Чапек, Віденські,
Капелюхи: I. Генрик Іта, Віденські,

Товарів з альпіані і хільского срібла В. Бахмана і Сілкі, Віденські.

ДВІРНИХ ФАБРИК

П. Л. Попер, Хрудім.

Осині Шіхлер і Сіні, Град.

Товарів з альпіані і хільского срібла В. Бахмана і Сілкі, Віденські.

109 (18—104) Н. О.

Напишіть лише картку кореспонденційну до

Falck & Comp.

Гамбург, Raboisen 30 Amerikahaus.

Кореспонденція у всіх мовах.

Поручаю Ви. П. Т. Цублиці товари на рідкісні і новорічні подарунки в дуже великій виборі, та мимо того що все і всюди подорожіло, продаваю їх по звичайних цінах.

Артикули бронзові, альбоми, ташки дамські, рукавички, Manicure до шнита, підставки на листи, табакерки, тулоюніки, гарнітури до курення, до писання, касети, бонбонярки, парфуми, мила, спінки до маншетів, пільзілки до волосся і ріжне.

Артикули до подорожі, непесарія, ташки, жіночі куфри до паковання, подорожні і валізи, спеціальні куфри Mädler-a в Ліпсіці, до пуделка на капелюхи, пледи, коци (Kamelhaar) англійські пледи для панів і панів і т. д.

Парфуми, мила і штани: Найліпши вироби з фабрик Roger and Gallet, Gustav Löhse, Ideal Hubigas L. T. Piwer Paris, щіточки до волосся, зубів і річай.

Краватки і біле. Правдиві англійські краватки, кожного місяця новий фасон. Найліпши біле мужске під гарантою, біле систему Dr-a Laman-a і і. Ковнирки, маншети, хусточки, шельки і підвішки до панчох.

Ковнирки футряні і зарукавки перські, а куни, лиса, бобра, дикого кота і т. д. для панів і панчох. Шапки перські, баракові, Гімалая, як також ріжні суконні для панів і хлонів.

Товарів панчохові і вовниані. Правдиве біле Егеря, др. Ламана спідні убори, правдиве біле з вовни верблуда, огрівачі черева, колін, пульсів і грудей, вовниані камізельки для панів і панчох.

Черевики правдиві Box, Chevreux, лякерки, Klir-Hid, Puch, з шкіряними або ляк'єрованими обкладами, з пільшовим футрованням, або без того, для панів, панів, панчох, хлонів і дітей.

Чоботи з холівами в Boxcalf суконні, для панів і хлонів. Обув домуова ріжнородна.

Рукавички: шитні, шкіркові фотровані і гладкі, Giacé з Chair і шовку для панів, панів і дітей. Найліпши вироби.

Кальвоши правдиві російські, шведські, американські і черевики з о. Снігу.

Артикули до польовання. Стрільби, револьвери, пістолети і всякої роди амуніція. Торби стрілецькі, камаші і коци.

Конфекція дітів. Плащі, убрани, капузи, капелюхи, шапки, рукавиці, варукавки і т. д.

Льорнети, побільшуючі шкала, найкращі французькі фабрикати.

Видає товариство „Рускої Ради“ в Чернівцях.

З друкарні товариства „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.

За редакцію відповідає: Віктор Строй

